

ای انسان

تو "تصور" می کنی و می گذاری

غافل از اینکه بعدش "تصورات" تو را مدیریت می کنند...

مانند موج های خروشان "ممتد و پی در پی" خودشان را به دیواره های ذهن
می کوبند

مراقب باش، اگر تصورات "موهوم" باشند عالم ذهن مملو از "خوف و حزن"
می گردد

ولی اگر تصورات "معقول" باشند و مطابق واقع، نه تنها از خوف و حزن
خبری نیست، بلکه "انگیزه و شوق" تمام ماجرای ذهنیات تو خواهد بود...

پس ما تصور می کنیم و رد می شویم ولی بعدش این تصورات ما هستند که ما
را مدیریت می کنند

راستی عزیزم، نیاز نیست برای "شاد" بودن در پی بهانه بگردی، به ذهن
رجوع کن، شادی یا غم زیر سر یکی از آن دو مدل تصورات است...